

ISKUSTVA IZ RATA U KOREJI

NOĆNI NAPAD NA KOTU 528

Jedan od poznatih američkih vojnih časopisa doneo je članak u kome se opisuje noćni prepad jedne čete 23 američkog pešadiskog puka 2 pešadiske divizije, na kineske položaje na frontu u Koreji, aprila 1952 godine. Napad je imao za cilj hvatanje zarobljenika. Članak dajemo u izvodu.

Četa je dobila zadatak da izvrši napad na kotu 528, koja se nalazila oko 1.800 m severno od četnog rejona, u cilju hvatanja zarobljenika. Komandir čete je razradio plan za noćni napad i iz sastava čete formirao tri grupe: *jurišnu grupu* (prvi vod), jačine dva jurišna odeljenja, kojoj se pridaje treće odeljenje od dva poluodeljenja automatskih pušaka; *grupu za blokiranje* (drugi vod), jačine samo dva jurišna odeljenja. Za komandira ovih grupa određeni su komandiri dotičnih vodova. U sastav treće grupe, pod komandom samog komandira čete, određeno je jedno streljačko odeljenje, 1 bestrajni top 57 mm sa poslugom, osmatračni minobacač (kalibra 106 mm) i nekoliko vojnika za rad sa radiostanicama i za polaganje telefonskih žica.

Planom je predviđeno da deo, određen za izvršenje akcije za hvatanje zarobljenika, krene iz četnog rejona u 20.30 časova, nastupajući skupno oko 1.000 m — do tačke gde će se podeliti u dve grupe. Na ovoj tački prvi vod (jurišna grupa) se odvaja i potom se kreće prema cilju u cik-cak, pravcem od jugoistoka ka severozapadu, uz kosu, sve do udaljenja od 200 m od prvog položaja neprijatelja. Tu bi vod automatskih pušaka imao da se razvije i time stvori oslonac sa koga bi oba jurišna odeljenja nastupala paralelno naviše, u dubinu kineskih položaja ka vrhu. Po dostizanju cilja, jurišna odeljenja imala su da upadnu u kineske saobraćajnice i da pokušaju da izvrše hvatanje zarobljenika.

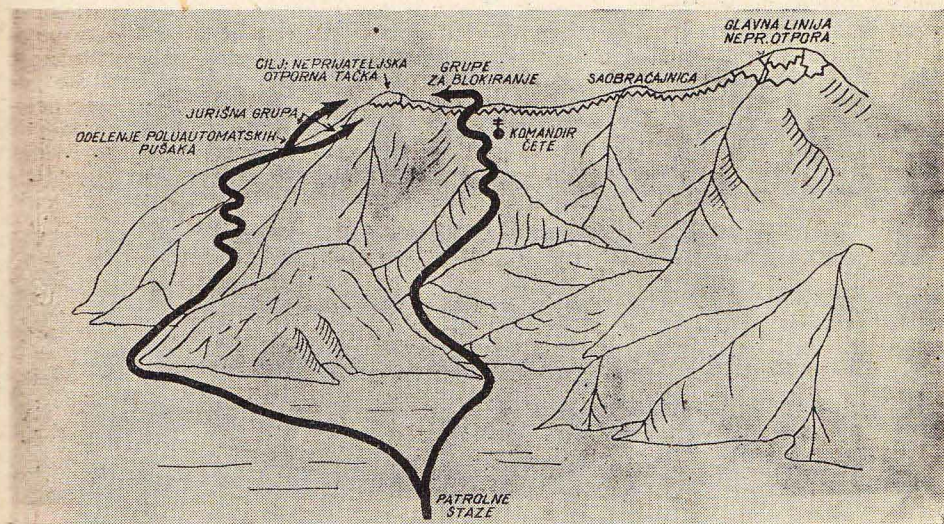
Od tačke gde se odvaja prvi vod, drugi vod (grupa za blokiranje) i treća grupa nastavljaju kretanje dalje na sever, prikradajući se uz strane grebena tako da izbiju na nekoliko stotina metara iza otporne tačke na koju napada prvi vod. Malo niže grebena, komandna grupa (treća) je imala da se zaustavi, da posedne položaj i osigura se u svim pravcima odakle bi mogla da bude napadnuta. Odatle bi upravljala daljim dejstvima. Drugi vod (grupa za blokiranje) imao je da produži kretanje do samoga grebena, a po izbijanju na greben da krene ka jugu (prema cilju) i da polegne po jedinju saobraćajnici koja vezuje neprijateljsku objavnicu sa pozadinom. Osnovna ideja je bila da se izoluje cilj i uhvate neprijateljski vojnici, ako pokušaju da se povuku saobraćajnicom (vidi skicu).

Zemljište je na većem delu puta bilo pokriveno drvećem i žbunjem, ali je na poslednjih nekoliko stotina metara do kineskih položaja bilo potpuno golo, usled dejstva artiljerije. Pošto se četa koja je trebala da vrši napad već duže vremena nalazila na tom mestu, komandnom sastavu je iz osmatranja bio vrlo dobro poznat deo kineskog položaja na koji se vršio napad, kao i raspored objekata na njemu, pa se i samo kretanje moglo lakše izvršiti.

Polazak u akciju bio je određen za 20.30 časova, a povratak — po izvršenju zadatka. U toku popodneva su izvršene sve pripreme i pregledi, a predveče je održan sastanak svih vođa patrola, posrednika minobacača i artiljeriskog isturenog osmatrača (koji ostaje na glavnoj liniji otpora), radi davanja poslednjih instrukcija.

Deo za hvatanje zarobljenika prikupio se i formirao na jedan čas pre polaska — u 19.30, a u 20.32 izdato je naređenje za pokret. Prvo je sledilo prolaženje kroz sopstvene prepreke od žica, kroz ostavljen prolaz, 220 m nadole, do doline. Preko doline, do podnožja brega gde se nalazio neprijatelj, kretanje je bilo sve sporije i sporije tako da je izgledalo da se kolona skoro uopšte ne kreće.

Kod podnožja brega, prvi vod se odvojio i otpočeo svoje penjanje u cik-cak, da bi se približio neprijatelju sa juga. U 1.00 čas, neprijatelj je otkrio prvi vod (jurišnu grupu) kad se ovaj približio na nekoliko stotina metara od predviđene jurišne linije, i otvorio na njega vatru iz minobacača. U ovom momentu, napadač počinje dejstvo iz svojih težih oruđa; drugi vod (grupa za blokiranje) iskorišćuje ovu situaciju i uspeva brzo da prođe pored treće grupe (pod komandom komandira čete) i da izađe na greben, gde je branilac na njega otvorio pušчанu vatru. Komandir voda je, usled ovoga, primoran da posedne saobraćajnicu i postavi bočna osiguranja.

U 1.05 časova po napred utvrđenom planu, otpočinje koncentracija vatre napadačevih teških minobacača od 81 mm po severnim prilazima ka cilju, ispred drugog voda i na masiv iza istog, radi sprečavanja branioca da vrši ojačanje objavnice.

Prvi vod (jurišna grupa) je, uprkos vatre, uspeo da dostigne svoj cilj, upadne u rovove branioca, postavi nekoliko PP mina u rovove i baci nekoliko bombi u bunkere; međutim, nije uspeo da zarobi ni jednog jedinog neprijateljskog vojnika. Procenjeno je da je branilac na otpornoj tački imao oko vod vojnika, što je bilo više no što su ocenile patrole.

U 1.15 časova četa dobija naređenje za povlačenje i ovo otpočinje pod zaštitom artiljerije i minobacača. Tokom ove akcije drugi vod je bio stavljen samo pod dejstvo neprijateljske vatre iz lakih oruđa.

Pošto saobraćajnicom, koja ide po grebenu, nije prolazio ni jedan jedini neprijateljski vojnik, to ni drugi vod nije mogao da izvrši hvatanje zarobljenika.

U 2.00 časa prikupile su se sve patrole, a u 4.30 četa se prikupila u svom četnom rejonu.

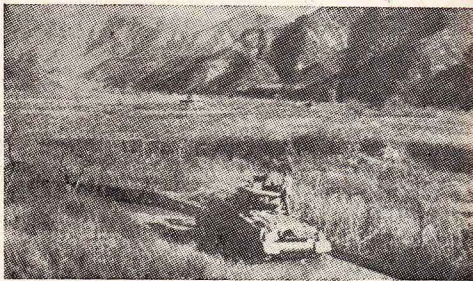
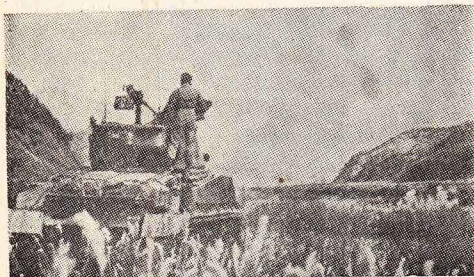
Gubici branioca nisu procenjivani, dok je napadač imao 3 mrtva, a pored toga, komandir drugog voda bio je teže ranjen prilikom izvlačenja voda iz borbe.

R. A.

OBUKA TENKISTA U KOREJI

Za obuku tenkovskih posada, 10 američki korpus je u Koreji uredio specijalni poligon, na kome se vrši provera obučenosti posada u raznim dejstvima. Prvo se vrši provera marševske sposobnosti, koja počinje kada se tenkovi približe na 30 km poligonu i traje do dolaska na bivačnu prostoriju. Ona se sastoji u davanju uzbune, izdavanju zapovesti za marš, nailasku na polaznu tačku u određeno vreme, održavanju marševske brzine, postupku na zastancima i proveru ostalih postupaka posada tenkova na maršu.

Po dolasku na bivačnu prostoriju, proverava se držanje osoblja i način dolaska. Četiri sledeća dana, svaki vod učestvuje u raznim proverama i pregledima. Prvog dana vod odlazi na mesto gde se vrši provera materijala, na kome se pojedinci ispituju iz opisa naoružanja i vrši se praktična provera znanja u održavanju veze i održavanju materijala. Drugog dana vod odlazi na minijaturno streljište gde se vrše prethodna gađanja, a potom se posada obučava u izradi odbranbenog položaja za pojedini tenk, kakav se do nedavno koristio u Koreji. Trećeg dana vod odlazi na mesto gde se vrši provera efikasnosti rada posada u borbenim dejstvima. Ovome sledi obuka u ulozi isturenog artiljeriskog osmatrača. Najzad, četvrtog dana se vrši tehnički pregled od strane tehničke ekipe i ekipe za proveru sredstava veze.

Pošto se prethodno angažovao u borbi sa bazukama, tenk kreće napred.

Krećući se prema planinskom zemljištu, tenkovi tuku prostorije verovatnog neprijateljskog otpora.

Obuka u snalažljivosti posada u borbenim dejstvima, koja predstavlja najvažniji deo celokupne obuke, sastoji se iz rešavanja zadataka u okviru voda. Vod dobija zadatak da izvrši pokret kroz dolinu i posedne objavnicu u cilju obezbeđenja. U toku izvršenja opšteg zadatka vod dobija osam posebnih različitih zadataka koje svaka posada mora da reši za vreme dok se kreće ka krajnjem cilju. Po dostizanju cilja, vođa pešadijske patrola uspostavlja dodir sa najbližim komandnirom tenka, tražeći vatrenu podršku radi uništenja jedne veće grupe neprijateljskih vojnika. Radi izvršenja ovog zadatka, komandir tenka mora da angažuje artiljeriju, ali tako da ne otkriva svoj položaj.

Praktično vežbanje se ne može ničim zameniti.

R. A.

(Armor, juli-avgust 1953)